

Školní rok 1917/18.Počátek a konec škol. roku.

Školní rok počal v pondělí dne 17. září 1917 slavnými božstvy.

Při zahájení škol. roku povzbuzeny byly děti k nejhlubší oddanosti a věrnosti k jeho Veličenstvu císaři a králi Karlu I., zároveň pak připomenuty slavné činy domácího pluku č. 21.

Učitelstvo okresu branišovského žádalo společně nejoddanější hold jeho Veličenstvu c. k. okres. hejtmanský v Humpolci s prosbou, aby Humpolc byl na nejvyšším místě.

Pravidelné vyučování počalo v úterý dne 18. září a trvalo bez přerušení až do konce škol. roku.

Školní rok ukončen v pondělí dne 15. července 1918.

Důležité události z dějin Nejvyššího panujícího rodu.

Jmeniny jeho Veličenstva císaře a krále Karla I. připadly na neděli. Školní slavnost konána v sobotu dne 3. listopadu 1917.

Po slavných bohoslužbách shromáždila se mládež všech příslušných škol ve školní budově v Branišově, kde říd. uč. k. Krasovičova p. J. Bláha vyložil jí v proslulé řeči skvělý úspěch nových válečných činů spojených vojsk na jímě frontě. Rakouskou národní hymnou slavnost ukončena.

Ve vážném nebezpečí života ocitl se jeho Veličenstvo císař a král Karel I. dne 10. listopadu 1917.

24. října 1917 zahájena dvanáctá bitva na Šoci na vedení císaře Karla, který dlel stále u vojska, přehlíčeje skvělé úspěchy jeho.

Za návratu z jedné prohlídky přejížděl císař automobilem bystrým sekancí do řeky Šoci. Jindy vyschlá bystrina měla tentokrát následkem velkých dešťů mnoho vody. Automobil v hlubší vodě se zastavil. Císař s průvodci přecházeli po jezu. Tu však povolily kameny a jeho Veličenstvo s tělesným myslivcem a

stran.
jez do
přív.
konse
Ras
moc
a i p
Dm
man
nu p
Josef
D
jmen
y
dl le
den
feria
10. kvě
příd.
G
na 14
V
kuřít
staly
E
valky
kde po
kmita
Dm
tentok
4
stem
E
leone
vysl

šťastným směrem gardy, nemourcím se vlnami neseni přes
je do toku řeky, jen nesrovnatelně obětavému jednání
přivodu pro hrozně natěm úsilí zachráněním císař i ostatní
konoucí.

Radostná zvěst o šťastném zachránění milovaného
mocnáře ~~blesk~~ rychle rozletěla se celým mocnářstvím,
a i školní mládež, kdejší byla nadšeně oslavena.

Dne 11. března 1918 narodil se vznešeným panujícím
manželům syn, který dne 13. března v cí. domě v Bode-
mu pokřtěn na jméno Karel, Ludvík, Maria, František
Josef.

Dne 27. dubna 1918 slavnými bohoslužbami oslaveny
jmeniny Její Veličenstva cí. a královny Žilij.

Gvěden, den 10. narozenin Její Veličenstva, připa-
dl letos na sváteční den, a poněvadž i předcházející
den břečka jest na většině škol kdejšího okresu dnem
feriálním, oslaveny Nejvyšší narozeniny v pátek dne
10. května 1918. Školní mládež v přivodu správce školy,
přítomna byla při slavných službách božích v Branišově.

Dne 17. srpna 1918 slavnými bohoslužbami oslaveny
narozeniny Jeho Veličenstva císaře a krále.

Válečný požár, který zachvátil všechny nemovitosti, Čtvrtý rok světové války
který již plná čtyři léta, ba rozšířil se ještě na mnohé
státy doud neutrální.

Čtvrtý válečný rok byl ani již vyvrcholením světové
války a válečnými událostmi tak bohat, že nelze jich
zde podrobně vyliciti. Jen o nejdůležitějších dějích zde
zmínka v pořádku chronologickém.

Dne 3. srpna 1917 dobylo naše vojsko opětně,
tentokrát již trvale, Černovci.

4. srpna 1917 vyhlásila Liberia středním mocno-
stám válku.

Od 14. srpna 10 hod. dopoledne jest Čína ve vá-
lečném stavu s Německem, dne 21. srpna 1917 čínský
vyslanec oznámil, že Čína vypovídá i Rakousku.

válku.

1. srpna 1917 rozeslal paprů svou mírovou notu všem válečným mocnostem, na niž Rakousko i Německo odpovědělo dne 22. září 1917. Žel, že ani nota tato nepotkala se s kýženým výsledkem.

16. září 1917 prohlášeno Rusko demokratickou republikou. Od té doby jest obrovská tato říše ve stálém revolučním varu a právy o tamějších událostech nannokce zcela sobě odporují.

21. září přerušila Argentina diplom. styky s Německem.

Estonsko, Livonsko a Kurlonsko vyhlásily autonomii.

25. září Brazílie přerušuje diplomatické styky s Německem, 28. září Peruán podává Německu ultimatum, a téhož dne Brazílie potápí německé lodi. Již 7. října přerušuje Peruán a s ním i Uruguay diplom. styky s Německem.

Dne 30. října 1917 vstupuje Columbia do války s Německem.

24. října 1917 zahájena 12. bitva na Soči, na vedení J. V. císaře a krále Karla. Již 28. října dobyta Gorice a vítězné naše armády pokračují se až hluboko na italské půdě v benátské noviny na řece Piavě.

Od 5. prosince v poledne jest i Amerika ve válečném stavu s Rakouskem.

Na ruském bojišti umluven klid zbraní od 7. prosince ve 12. hod. v poledne do 17. prosince.

10. prosince 1917 vypovídá Panama Rakousku válku.

15. prosince 1917 v Brestu Litovském prodleno příměří s Ruskem do 14. ledna 1918. Aut. matický prodluhuje se dále, nebude-li 7. den dříve vypověděno.

17. prosince počaly porady o míru.

Kubánská republika 16. prosince 1917 prohlásila Rakousko-Uhersku válku.

17. Rovník Guatemala a Nicaragua vstoupily v řady našich nepřátel.

I v r. 1918 další státy ohlásily svůj vstup do světového káprasu.

24. května vypovídá Costarica ústředním mocnostem válku, jejího příkladu následuje dne 14. července Haiti a konečně dne 19. července Honduras, s čímž diplomatické styky přerušeny již od 18. května 1918.

Co na jedné straně pochodeň války nesena dále, na východě diplomacie spojenců šťastně skončila jednání o mír.

Dne 9. února 1918 ve 2. hod. v noci podepsán mír s Ukrajinou. Šned na to dne 10. února 1918 prohlásil Trockij v Rusku válčný stav na ukončení, a nařizuje okamžitou demobilisaci. Mír s Ruskem uzavřen a mírové smlouvy podepsány v Brestu Litovském dne 4. března 1918.

Jednání s Rumunskem šťastně pokračovalo. Dne 5. března 1918 v Puškeji podepsána preliminární mírová smlouva a dne 26. března 1918 uzavřen mír. Mírové smlouvy dojednány a podepsány dne 7. května 1918 o polednách. Území Rakouska jižně od Černovic největší se asi o 600 km², území Uher o 5.000 km².

Tim ukončen jeden oddíl krvavého dramatu a na východním bojišti nastal klid.

Přetové kápolety přeneseno na jih a západ.

15. června 1918 došlo k nové rakouské ofenzivě na italské frontě. Tvrdě naše vojska po skvělém počátečním úspěchu, kde přešla řeku Piavu a pronikla o několik km k Benátkám, byla nucena rozvodněním řeky a částečně i krádem stáhnouti.

frontu svou zpět k. řeku Piavu.

I na francouzské frontě obnovili Němci svou offensivu na řece Marne, přestli tuto řeku a velice ohrozili Remes. Rozkročila se zde bitva největší prudkosti, o níž se tvrdí, že může být rozhodující pro celou válku.

Napnutím všech sil Francouzů na vydatné pomoci spojenců podařilo se jim zastavit postup Němců, ba přinutili je i k ústupu na severní břeh řeky Marne. Boje zde, rovněž i na italské frontě a v Albánii jsou dosud v proudu.

Čtvrtý rok války na frontě.

Stejně houževnatý, jako na frontě, byl i kápas na frontě. Zde vyhladovacímu úsilí nepřátel přispělo ku pomoci i katastrofální sucha a špatná úroda domácí, na níž nyní skoro jediné obyvatelstvo jest odkázáno.

Mouke o potraviny a píce pro dobytek byla velká. I zde doslo upila válka snad vrcholu, a těžko jest si představit, že by se v tomto směru utiperů obyvatelstva ve vnitrakem ještě dalo zlepšovat.

Věškeré úsilí vlády muselo být věnováno řádnému hospodaření s potravinami a rozdělení jich tak, aby vydržeti se mohlo do příští sklizně.

Ministerstvem nařízením k 31. srpna 1917, čís. 327. j. v. stanoveny nové přejímací ceny na obilí: 19 pšenice, žito, špaldy 40 Kč, ječmen 37 Kč, oves 36 Kč. K tomu stanoveny premie pro žito a pšenici 2 Kč, pro oves do 15. října 5 Kč, do 30. listopadu 3 Kč.

Ceny krmiva stanoveny na 25 Kč, slámy cepové 24 Kč, ostatní 12 Kč.

Spotřební dávky stanoveny od 16. srpna 1917 pro těžce pracující 300 g mouky, zeměděl, samosobitele 300 g obilí, zeměděl. dělníky těžce pracující 300 g obilí, ostatní obyvatelstvo 200 g mouky.

Pro děti do 3 let přiděluje se přibližná kroupička. Ve městech pak pro těhotné ženy od 3. měsíce těhotenství a kojící do 10 měs. ustanoven potravin. přídavek $\frac{1}{2}$ kg týdně.

Když pak bylo nebezpečí, že ani s touto dávkou se nevystačí, nárůstem c. k. místodrž. prokr. české z 18. ledna 1918 č. 16.430 ch. č. p. k. 4. od 20. ledna 1918 zmenšeny dávky mouky místo 1400g jen 1150g týdně, samosaz obitel místo dřívějších 2100g jen 1575g obilí, těžce pracující 2100g proti dřívějších 2500g.

Toto zmenšení dávek mouky bylo příčinou stávek ve větších městech. Tak v Praze dne 22. ledna 1918 provedena jednodenní generální stávka.

Ve Vídni bylo zásobování poněkud lepší, teprve od 17. června 1918 stanoveny týdenní dávky všech potravin na osobu na $\frac{1}{2}$ kg bramborů, $\frac{1}{2}$ kg černé mouky, $\frac{1}{2}$ kg jiného meliva, 4 dekag omastku, 1 vejce, 19 dekag cukru, 20 dekag masa, špetku náhražkové kávy, asi dvě klice marmelády a 63 dekag chleba.

Však ani snížené dávky nemohly být všude přidělovány, ba mnohdy nedostalo se zcela ničeho.

Cena peněz rapidně klesala.

Dle novinové zprávy z 30. září 1917 nabírá sama rakousko-uherská banka za platě desetikoruny 22 Kč 50h, za dvacetikoruny 45 Kč v papírových penězích.

VIII. válečná půjčka vynesla 6. 044, 182. 000 Kč.

Výsledky VIII. vál. půjčky nejsou ještě definitivně zjištěny, ale dle prvních zpráv neexistala ani daleko na půjčku VIII.

Státní dluh uváděn dne 13. února 1918 ve výši 54.081,765.681 Kč, válečné půjčky 29.274,603.300 Kč. Roční úrok z toho činí 2.195,106.211 Kč. Vojenské válečné výdaje Rakouska za čtyři roky činí 38.639,000.000 Kč, 1. rok 6.327 mil., 2. - 9.573 mil., 3. - 11.453 mil., 4. - 11.343 mil., na 5. rok se řáda 12.000 mil. Kč. Dlužná částka následkem vál. operací do 30. června 1918 činí

57. 201,000.000 Kč.

Oběh bankovek, měsíčně, stopa o 1,000,000,000 Kč.

Maximální ceny obilí ke sklizení r. 1918 stanoveny:

1 q pšenice a žita 55 Kč, ječmene a ovesa 50 Kč, hrachu 120 Kč.
K tomu 25 Kč příplatek do 15. července, 20 Kč do 31. července,
v srpnu 15 Kč, v září 10 Kč, v říjnu a ostat. měs. 5 Kč.

Ceny bramborů stanovil c. k. úřad pro výživu lidu
do 5. července 100 Kč za 1 q, každým 12. dnem o 10 Kč.
měně, 4 srpna 20 Kč, v tom i 5 Kč premie, při mu-
ceně dodávce 12 Kč. Přestupky křesťany jsou až 20,000 Kč
pokuty neb 6. měs. vězením.

Místodržitelským nařízením k 15. července 1918
stanoveny maxim. ceny na ovoce v obcích nejmeně
o 5,000 obyv.: jablka od 59 h - 147 Kč, případně od 55 h -
143 Kč, hrušky 59 h - 134 Kč, případně 55 h - 130 h, švestky
87 h - 161 Kč, případně 83 h - 157 Kč.

V obcích s menším počtem obyv. než 5,000 stanoví
nejvyšší ceny c. k. okresní hejtmari stáť.

C. k. úřadovna III. pro zkoumání cen v Praze sta-
novila směrné ceny na dříví v lese v obvodu zem-
ského soudu v Praze (všecky 3 rozměry násobem vy-
dají 105 m³): dříví měkké štěpiny --- 28 Kč,

" tvrdé " " " 35 Kč,

větve měkké 14 Kč, větve tvrdé 18 Kč, pařezky 13 Kč.

Směrné ceny včelího medu stanoveny c. k.

úřední komisi pro zkoumání cen k 29. května 1918:

ka 1 kg medu vymet. 16 Kč vje. v místě, 17 Kč ve velk., 20 Kč v mal.,

" 1 " " vyplác. 11 " " " " , 12 Kč " " , 14 " " ,

" 1 " " plátového 8 " " " " , 9 Kč " " , 12 " " .

Prodej vosku jest volný.

Přes všechny káňobovací obtíže stojí přece naše na frontě i ve
vnitřní pevně, nedolána a vyměně, přičestný a pro všechny
národy šťastný míř.

Zlášť národ náš pevně očekává, že šťastný vý-
sledek války pomůže, mu k té národní samostatnosti, v boji ka-
mí, smlouce celí národ v nebi, v ale, v normě a síle a bohatě.

nedbaje zkrát, na veněšeným svým cílem kráčí spřed.

Ami čtvrtý rok světové války nepřinese všemí tou- čtvrtý rok války v obci.
 žebně očekávaný mír a není ani naděje, že válka v dohled-
 né době bude ukončena.

Ve všech třídách obyvatelstva jeví se již věci válce
 jakási otupělost a události, které valbouvaly jindy
 všeobecný rozruch, přijímají se dnes s úplnou netečností.

Shostejnost jeví se téměř ke všemu, a nejhorší jest,
 že mluví i soucit se spolubližnými a netečně přihlíží se
 k nouzi a bídě i nejbližších sousedů.

Ža to některých tříd obyvatelstva zmocnila, se tou-
 ha po hmotném zisku. V zemědělských třídách, míst-
 ního obyvatelstva jest ohromný nadbytek peněz, ba
 i třídy dělnické, ač platy jejich nejsou souběžnými
 se stále stoupající drahotou, mají příjmy dosti
 vysoké. Jen zářivci, a to především učitelstvo, stojí
 na výmni platy na stupni nejnižším.

Bolestně rozdirá srdce, když lidé, kteří ještě v prv-
 ním roce války vyprošovali si od učitelstva několi-
 kakorunové kápičky, - a nebyly to třídy jen
 nejchudší, - mluví dnes velkoprausky o učitelské
 „hebrotě“ a „učitelském“ „chcípání“.

Jsou ovšem i lidé citliví, těch však je nyní již
 menšina, kteří se svým přebytky rádi rozdělí se
 s hladovícími. Mnozí, a to i rolníci největší, odne-
 sou přebytky své v mších do měst a vymění na
 věci přerostané, na těch dříve rolníků máš ani nepo-
 mysl, a kterými jsou dnes mnohé domácnosti, té-
 měř přespány. Domáčího pak chudáka, který přichází
 s proutem na ktech a chumácem bankovek v hrsti,
 necitelně odhánějí od svých prahů poukazující na stále
 rekvisice a vlastní nouzi. Ba hrabivost mno-
 hých jde tak daleko, že skutečně vymění věcky, káso-
 by své na věci mnohdy luxusní a mají i sami ne-
 dostatek.

Žajímavé bude čísti po válce statistiku vzrůstu
 majetku našich zemědělců ve válečných letech.

Malý příklad jen v místní Kampelické.

V r. 1914 měla tato vkladu 15.630 58 K, výpůjček u
Ústřední jednoty 12.902 32 K, pohledávek pak na zá-
půjčkách 26.967 10 K.

V r. 1917 jest již vkladu 37.222 79 K, pohledávek na
zápůjčkách jen 8.280 25 K a u Ústřední jednoty vlože-
no 21.808 K. K tomu na válečných půjčkách upsa-
no, pokud správe školy jest známo, 78.000 K.

Kampelická kachyť však jen vklady menší. Ze-
mědělci kaplatili si téměř všechny své dluhy, větší
vklady kanášejí do káložem, městských, aby bohat-
nutí jejich zůstalo utajeno a velké částky porcho-
vávány jsou doma.

Již jen dle číslu tuto zcela přesně zjistěných vrost-
lo jmění členů místní Kampelické, a těch je 46,
o 118.273 06 K, ve skutečnosti jest obnos ten několika-
násobný.

Bohatství v obci stoupá, přitom však nedosta-
tek a nouze u většiny varísta. Neposlední příči-
nou toho jest i nehořodárnost četných rodin.

Pokud jsou pásovy, neomezuje se nijaká spotřeba,
ba v některých rodinách žije se daleko lépe, než před
válkou. Řádí pak přikvácí nouze, mříkají a vyči-
stají těm, kteří spotřebu svou omezili, tak, aby třeba
mukně, ale přec jen vystačili až do sklonu nové.

Pisatel těchto řádků nerad zmíní se o takó-
výchto stinných stránkách společenství, má-li však
líčení býti pravdivé a tím i pro budoucnost cenné,
jest třeba vyjádřit i rub povahy našeho lidu.

Těch charakteristickým pro přítomnou dobu jest,
jak normahají se muziky a jiné zábavy, na nichž
bývají podíl téměř všichni od malé mládeže až k sědi-
vým stařenkám.

Co v době míru bývalo do roka 2 až 3 muziky, tan-
ců se nyní téměř každou neděli. Kostelní místnosti
jsou i při nejsprostší zábavě přeplněny, a utrácejí se

celé spu-
přítom-
mad i
šk-
pouj v n-
výřka
Nor-
čím-
č. k.
dne 12.
mouky
hudební
Před
kterých
časně, my
veliké,
Zast
mich le-
požrav
sbírat
Dro-
neobry
mohly
dobry.
Ba
byl ote-
čelá ro-
rozva
Děti n-
rodu.
Jan
Tě-
nabije
Dá-
prož-
telní

celé spousty peněz. Polva škole odrůstá mládež, rejdi
přilomoxné hudbě, co katim otcové a bratři kvácejí a
mad i umírají v daleké cizině.

Prohlídem jest a nepřije lidu toho jediného, co
prij, v nynější době ještě má, kdo nadmíru těchto zábav
vybývá.

Nouze o potraviny ve zdejší obci dostoupila v měsíci
červnu a červenci vicholu.

L. k. okresní hejtmanskost v Turnovce vyhláškou ze
dne 12. dubna 1918 č. 1. L. oznámí, že kásovy chleba a
mouky v celé říši jsou vyčerpány a nastává doba nevy-
hmatelného strádání.

Předtím nebylo chleba, ba ani bramborů i u ně-
kterých největších rolníků. Bylo nutno brambory před-
časně vykopávat, a na plodinách polních dále se opětně
veliké škody.

Žádky malých i velkých sbíraly ve zdejších i okol-
ních lesích borůvky, které rozvářeny na kaši byly hlavně
potravou větších rodin (i kámožných). Děti chodíce
sbírat borůvky ani školu nenavštěvovaly.

Dospělí pak sbírali houby, které zvláště v červenci v
neobyčejném množství rostly. Borůvky a houby po-
mohly většině zdejších rodin přechati nejbritičtější
dobu.

By v jedné rodině se čtyřmi drobnými dětmi (Lilák)
byl otec tak vyčerpán, že ani na houby již chodit nemohl.
Celá rodina křivila se tím, že jednou denně ve vodě
rozvářili 4 neb 5 vajíček, jež se jim podařilo koupiti.
Děti, mědli, rostla hutnější, rodiče vyprili a bylou
vodu.

Jaký div, že rozmáhaly se i směle krádeže.

Tě i drobnější kury hověcího dobytka a nouze byly
nabýeny.

Dávky veřejné provizace byly velmi skromné. Říd. učitel
pro členy rodiny dostával 3 kg velmi často nepoživa-
telné mouky na 14 dní i dobu dětí.

Jestliže louský rok byl kritický suchý, byl letošní ještě daleko horší.

Podzim až do konce listopadu byl mírný, ale suchý. Teprve v lednu napadlo mnoho sněhu a prudké větry navály obrovské rávěje, že i ulky byly zastaveny.

16. ledna 1918 prudkou vichřicí smetena celá střecha hlavní školní budovy a kanesena daleko za ves. O tom podrobněji ve stati následující.

Od 16. ledna až do poloviny února bylo počasí velmi mírné, v některé dni téměř jarní. Druhá polovina února byla opět větrná.

Jaro počalo dosti ráhy a bylo velmi příkrivé. Chvilka nepříšlo, a kolář květen byl velice teplý a suchý, že vysychaly rybníky i prameny, čehož v obci kdejší není pamětníka. Teprve 3. červnu přinesl déšť, ale s ním přišel i jiný plyn host - mráz. 5. června krutý mráz spálil úrodu na polích i v kahrádách.

Déšť ze 3. června nepřinesl plodinám osvěžení, sucho v dalších dnech se stupňovalo, že lidé umychalo.

26. a 27. června uhodily opět mraky, které zhubily to, co ještě ušetřil mráz z 5. června.

Teprve konec června a července přinesly vydatné deště a teplé, pohodlné počasí. Polní úroda nad pomyslení se rotočila, ale pomoc přišla již pozdě. Klasy mnohých žit, rovněž i spore přemice, jsou téměř prázdne a brambory dosud jako oříšky.

Ve zdejší krajině bohaté na lesy nebyla letos nouze o topivo tak velká, kolář, když lidé od louska poručení, hned na podzim dostatečných zásob si nadělali. Jen škola, kde učebny nemí možno dřívím vytopit, krutě pocítovala nedostatek uhlí.

K příkazu c. k. místodržitelství v Praze vypravna uhlí místodržitelství v Ústí n. Lab. poukázala obci zdejší již 19. prosince 1917 u firmy J. Friedländer v Ústí n. Lab. 1 vagon hnědého uhlí, toto však přes všechny urgencye došlo teprve dne 8. května 1918.

Z firmou karlamjch 120g uhlí málo přes 100g přičteno, ostatní se cestou kontratilo.

Ceny některých předmětů spotřeb v uplynulém roce dostoupily výše ať návratné a dotyčné předměty staly se méně zámožným vrstvách obyvatelstva prakticky nedostupnými. Nemí jediného předmětu spotřeby, který by dnes nevykazoval ohromného zdražení; většina vykazuje však takové zdražení, že v minulosti není pro ně měřítka a že u všech budoucích generací nepřestane buditi úžas svou neměřeností.

Nejpovážlivěji doléhá na obyvatelstvo drahota potravin. Drahota tato hlavně jest vyjštěna nedostatkem obchodování pod rukou. Úředních cen vůbec nedbáno. Uvádím zde jen některé ceny, kamž bylo lze některé předměty spotřeb ještě dostat, z většinou nákup dál se výměnou. Kdo měl co vyměnit, zejména mouku, brambory, mléko, maslo, obdělky vše. Opět nejvíce i tu v tom byli lidé, kteří neměli co měnit, kolář, zářič.

Plyne, které 1kg prima stál v. 1913 - 0.52K stojí dnes 62K (11.823%), česka ze 45h stoupla na 22K (4.900%), maso vepřové stojí 46K, škopové zdražilo o 1014%, telecí o 1025%, koňské, po kterém byla před válkou velmi nepatrná portávka, o 1240%, sádlo vepřové stojí 58K (3525%), hovězí lůj 40K (3538%), maslo 64K (2033%), mouka 18-20K (3233%), vejce 70h (2018%), kachna o 1507%, kuřata o 2500%, brambory 120K 1q, káva krmková o 2095%, čaj o 1500%, cukr na slazení o 1938%.

Nápoje vykazuje sice menší zdražení (vino o 740%, pivo o 685%), avšak jakost strašně poklesla.

Špatný linceček stojí dnes 240K (500%), špatná košile 80K (1230%), u lepších drahů 2500%, boty 400K (3333%), dámská košile 200K (1500%), kšestry o 1800%, kartoun šátek ze 48h na 24K (4900%). Mužský oblek stojí 1000K. Čím hubší látky, tím více zdražily. Špulka strojových.

miti 432 Kč/č. 1913 - 36h)

Podsvinčata v ~~květnu~~^{březnu} měla 500 Kč, v dubnu kdejší
řezník kádal již 700 Kč, v květnu 1000 Kč i více. Houze
s vypráckejícím peřím koncem května prodáno za 70 Kč,
houze na jaře za 240 Kč, holoubata 8 Kč, kachní vejce 4 Kč.

Maso u nás vůbec nebylo k dostání. Do měst
dováželo svůj se pod rukou (i k obce kdejší) nepřívě
maso až za 46 Kč, telecí za 14 Kč.

Tesař, fušer bez vyučení, než dal se uprosit k
práci, vyjednal si 10 Kč denně, k tomu dobrou
stravu, v poledne maso, dvě vačiny a večer chléb
domů.

Říd. učitel školy, kdejší má po 26leté službě bez
započtení 9 80 Kč denně se všemi řádnými i mimo-
řádnými přídatky, učí přes 100 dětí obou píd
vedle spousty práce mimořádně.

Když dovoleno bylo kádrování na hlumoky,
přicházeli vyhladlí muži i ženy v celých přívodech,
aby i v kapradlé a chudé naší obci bud za horrentní
peníze neb výměnou za snad i poslední košili se-
hnali něco potravin.

Denně přicházelo i několik prosebníků v unifor-
mě, kteří katovali se sem, bůhví odkud.

Prohlídky domobranců konány i v tomto roce.
Na základě vyhlášky o povolání k četnému bří-
dění domobranců roč. 1899, 1898, 1897. Hlásiti se měli
mexi b. a H. srpnem u obec. úřadu a prohlídky konány
od 3 do 22. káři 1917.

V Humpolci tyto odvozy konány dne 16. káři 1917.
Ze zdejší obce dostavili se k nim Karel Hejsek, J. Polub
a Frant. Potěšil. - Neodveden nikdo.

V Praze pak dne 13. káři 1917 stávl se k tomto prohlíd-
kám Novák Václav k.č. 8, který rovněž neodveden.

Za schopné uznání povolání k nastoupení služby
ve zbraní ke dni 15. října 1917.

Trídění ročníku 1900 stanoveno vyhláškou V od 14-28

ledna 1918. Branci měli se hlásit nejdříve do 19. 1. 1918 u
obce. Vrátili se. Ze zdejší obce byli to bývalí žáci Frant. Holub
(Boček), Václav Holub (Korov), Jaroslav Jaroš a Karel Potěšil.

V Lumpolci prohlídka konaná dne 24. ledna 1918 a u-
márně schopným Václav Holub. Nastoupiti měl 6. února 1918.

Žpráštění ročníků 1899 až 1894 křížem a nastoupiti
měli roč. 1899 až 1897 - března 1918, roč. 1896 - 1894 - 3. dubna
1918; zemědělců dne 11. února 1918. K nastoupení však
nedošlo.

Branci ročníků 1899 až 1894 voláni k opětovnému třídění
v době od 11. - 30. dubna 1918. Hlásili se mezi 18. - 23. březnem.

Prohlídka domobranců v Lumpolci konaná 25. dubna 1918.

Podrobili se jim K. Lejsek, Jos. Holub a Frant. Potěšil.

Odveden Jos. Holub č. 49, který nastoupil dne 15. kvě-
tna 1918.

Nově nastoupili v uplynulém roce 2 zdejší příslušníci.
Celkem tedy v době války povoláno u obce zdejší již
106 branců.

V daleké cizině vyhrávali a nevrátili se k nám více:

Dne 22. srpna 1917. na italském bojišti zasažen byl
strojní puškou do pravé ruky a do břicha a ihned došel
Josef Housa č. 19, jeden z nejlepších bývalých žáků školy
zdejší. Celní souroženci, z nichž dva jsou v ruském zaj-
etí, a dva rodiče oplakávají mladý, nadějný život.

Těch dva bratři Karel a Josef Hodac, oba ženatí, plníce
vlasteneckou svou povinnost život svůj za vlast obětovali.

Počet padlých ze zdejší obce, pokud správa školy mohla
zjistit, dostoupil již čísla 11.

Všem buděj čestná paměť!

Nově pak ranění:

Václav Holub č. 35 raněn střepinami granátu do ruky
a nohy u Rudilogu.

Při poslední červenové ofenzivě na italském bojišti
těžce raněn granátem do dvou nohou Karel Štěpán
č. 45 a Josef Novák č. 61.

Těžce omrzl na italském bojišti Josef Štěpán.

jun. č. 23.

Zlý osud stihl Václava Holuba č. 49. Upradl. k. 1915 do italského zajetí, byl mylně a přinucen konati převážně práci na italskou frontu, těžce raněn naším šrapnelem a dopraven do nemocnice ve Vídni.

Těžce nemocen ke službám vojenským se vrátil Josef Štěpán sen. č. 23 a štáb. Pysavý č. 37.

Do ruského zajetí upradl Bohuslav Holub č. 13.

Za to k ruského zajetí vrátil se již četní kdejší příslušníci: Václav Holub č. 13. vrátil se jako válečný invalida, rovněž churav přišel Frant. Hejsek č. 53.

Dále jsou již doma: Frant. Bauer č. 44, štáb. Palán 25, Josef Trenosil, Josef Běloch, Jan Štěpán č. 50, Fr. Honza 19.

Na hospodářské práce ovdověl Josef Holub č. 30.

Váleční vykazmenování obdrželi:

Přikovatel Jan Jurek stříbrnou medaili II. třídy a káň. poručík Karel Potěšil bronz. medaili statečnosti.

Ža přímé oběti války nutno pokládati i živoly, jež v uplynulém roce zhubla uplavice.

Tri roky byla obec kdejší ušetřena obávaných morkavých nemocí, ale ve čtvrtém roce onemocněla v č. 59 jedna osoba uplavicí. Nemoc, vstala utajena. Brzy však přenesena byla do č. 63, kde již 8. října 1915 zemřel čtyřletý Karel Kubík, a onemocněli sourozenci 16letá Marie, bráta František a Jaroslav a 3měsíční dítě Josef Kubík.

Nemoc přechočila i do domku č. 63, kde onemocněla matka Antonie Dvořáková, 19letá dcera její Marie, otec Josef a bráta Josef Dvořák.

Již 16. října zemřela v nemocnici v Kumpolci Marie Kubíková, 17. října Antonie Dvořáková a 19. října Josef Kubík.

Oněmnutí po delší době se uzdravili, nemoci včasným kastročením lékařským učiněna přítrž, ale přec jen čtyři živoly padly již za obět.

Ze sedmi ruských zajatců přidělených kdejší obci ode-

slane
sám do
máš po
Dne
Dřena
rusinn
me 21. c
Tr.
sté ke
J.
V.
121 q,
80 q
bram
V.
Fr. Jar
dová
Do
jednot
Lo
1917-6
dávku
Ve
28 q
Dn
bram
boru.
Odt
kdejší
Odt.
konise
m. (5)
Q.
dubna
ozobu
Tým

15 sláni dne 21. října 1917 dva do Kůlné Hory, na jaře 1918 do
 100 dár do lábora kajateckého kajatec bítí; jsou tedy nyní
 nás pouze tři ruští kajatci.

Dne 16. dubna 1918. vrátili se domů vál. uprchlíci Jan
 Dřendkera, polské národnosti a rodina Maksymciwů,
 100 ruské národnosti. Těživající židovská rodina Ivaniera
 dne 21. dubna odešla do své domoviny Bukoviny.

Tím odstěhovali se od nás poslední nedobrovolní ho-
 100 sté, ke kterým dříve nepřítelům obsazených.

100 I značné dodávky byly kdejší obci předepsány.

100 V měsíci srpnu uloženo obci bez velkostatku dodat
 25, 121 q sena. Do konce října předepsány kontingenty:
 19, 80 q křídla, 5 q ječmene, 20 q ovesa. Do 10. křídla 10 q
 bramborů.

100 V obci zvolena hospodářská rada, do níž povoláni:
 100 Fr. Jaroš, Václ. Novák 25, Vincenc Bauer, Marie Hon-
 100 sová 19, J. Kucéřová 13b, Božena Honsová 3.

100 Dne 10. křídla 1918 odešel rolník Václav Honsa č. 13
 jednoho svého koně k účelům válečným v Něm. Brodě.

100 Začátkem křídla 1917 předepsáno dodat do 10. října
 100 1917-670 q bramborů, dne 3. října 1917 zvýšena tato do-
 100 dávkou na 2200 q.

100 V dnech 22. a 23. října 1917 dodáno do Kumpolce
 100 28 q sena.

100 Dne 4. prosince 1917 přišlo 11 vojáků na реквизи-
 100 cii bramborů. Mělo se do 15. prosince dodat 1500 q bram-
 100 borů.

100 Od 17. prosince do 20. prosince 1918 úřadovala v obci
 100 kdejší реквизиční komise za assistance 4. vojáků.

100 Od 21. února do 23. února 1918 byla zde opět реквизиční
 100 komise se 2 vojáky, která odebrala ještě 50 q q brambo-
 100 rů. (5140 q dobrovolně, 550 q nuceně.)

100 E. k. okresním hejtmanstvím v Kumpolce z 25.
 100 dubna 1918 zmenšena kvóta bramborů o 15 kg na jednu
 100 osobu. Obec musí dodat ještě 1878 q bramborů.

100 Týmž výměrem předepsáno odvést ještě 12855 kg obilí

Avšak již novým výměrem ze dne 27. dubna 1918 zvýšena dodávka bramborů na 43 g.

V měsíci červnu byla zde nová vojenská pekvi-sice kovů.

Z nové sklizené předepsáno Šimanovu odebrat 200 g sena, v měsíci pak červenci jednotlivým rod-níkům uloženo dodat až 20 g ranných bramborů.

Těm kontingent másla, jehož mělo se dodávat 23 kg, zvýšen na 60 kg.

1. listopadu 1917. vyprášna byla VII. váb. půjčka (5 1/2 % umor. stát. půjčka a 5 1/2 % z 1926 splatné po-kladní poukázky.) Upisování počalo dne 5. listopadu a skončilo mělo 3. prosince 1917, kterážto lhůta pro-dloužena do 15. prosince do 12. hod. polední.

Dne 28. listopadu 1917. dostavil se do zdejší obce učitel Jar. Blabolil, který s říd. učitelem provedl agitaci dříve od domu a docíleno bude hned neb-jestě později válečného pojištění na 31.000 Kč a 5 1/2 % stát. pokl. poukázek na 2.000 Kč.

Celkem na VII. půjčku upisováno 55.000 Kč.

VIII. válečná půjčka vyprášna od 28. května 1918 a ukončilo měla dne 2. července, kterážto lhůta však prodloužena do 16. července 1918.

5 1/2 % stát. umor. půjčku upisována za kurs 92.50, 5 1/2 % stát. výpověd. pouk. za kurs 96.

V obci zdejší upisováno 14.500 Kč válečným pojiště-ním, 2.000 Kč stát. výpověd. poukázek a 50 Kč stát. umor. půjčky; celkem 16.550 Kč.

Již požárem byla obec zdejší navštívena.

Dne 23. září 1917 o 10 1/2 hod. večer vyprukl v dom-ku Vincence Bauera c. 14 ohně, který strávil toto vel-mi chatrné stavení téměř celé i s chudou úrodou.

Již bída v Praze a jiných průmyslových městech českých doslooupila vrcholu, naloženo v Praze združení „České srdce“, které vytklo si za účel zachrá-niti národu, co se ještě zachrániti dá, volášt jeho

1888 dorost. Akce tato s jednovýstavným nadšením celým
národem uvítána, jako kdysi veliké dílo vybudování
„Národního divadla.“ Dělnictvo městské i venkovské,
remělníci, všechny třídy a stavy, městské, vojáko na
frontě i v zákemí, všichni přispěli svojí hříbnou a
prací. Vůde nakládány okresní a místní komitety „Česki-
ho srdce.“

1 V obci, kdejší již v březnu 1918 počal místní komitét
svou činnost a výsledky její mohou nás zcela spoko-
jiti.

2 Byly to volaště dívky, v místním komitétu
kustoupky Marie Holubovou č. 13, Anetkou No-
vákovou a Annou Vítkovou, jež horlivě agitova-
ly, propagovaly a sbíraly.

3 Do konce července 1918u nás sebráno a odvede-
no 358 Kč na hotovosti, 222 vejce, 504 kg bramborů
a 2 metry paliv. dříví.

4 I dva drobní, národní hosté „přivedli jsmo
do našeho středu a rádi a ochotně dělíme se s ni-
mi o to málo, co nám ještě zbylo. Sned v dubnu u-
bytoval u rolníka Václ. Nováka č. 25. chlapeček, v
červnu přišla pak holčička, jež vyžádal si p. Jos.
Vácha ze „Skřivánku.“ Oba milí hosté jsou z Prahy
a pozdrkují se zde až do podzimu.

5 Mnoho vykonal národ náš v tomto směru.
6 Dělníci a obdivem hledí naň úřady i národové
cíxi, bude však třeba vykonal ještě více! Mnoho
se sebrálo, bude třeba sebrati ještě více! Nepochy-
bujeme, že bude učiněno i to více. Jde přece o veli-
kou věc: O to, kadřeteli krajní bídu a krajní ne-
bepěčí do dob, kdy život českého dítěte přestane
býti závislým na láске a milosrdenství a bude
tím, čím býti má: svatým a nedotknutelným
právem.

7 Jestliže první stránky této kapitoly jen ne-
rado kanášelo pero pisatelovo, na to tím radostně-

je stát jako kováč.

Urbý rok války ve škole.

Bilance práce školní, přičiněno upřímně, není příznivá. Všechnu život školní nese rák válečné doby již čtvrtý rok, a to má na školní práci velmi vliv po stránce i učebnické. Výchovatelské a vyučovací dílo ve škole ktrátilo, nejednu důležitou podmínku svého výkonu. Polodenním vyučováním zmenšeno toto též na polovinu. Více než polovina žactva postrádá otec-kého vedení - nemá otce, nebo je otec na vojně - někteří z těch dětí nemají ani dozorci matčina, odchází-li matka na práci z domova. Takové děti jsou odkázány samy na sebe a na výchovného du-cha školy, odkud, kde, myslí mravnost posilu, před-ka dostává.

Děti typické též, vstávají podle letního času, vyhánějí na pastou již ve 4, 5 hod. ráno, vykonávají i těžké práce na kosičce a jsou nedostatečně živeny. To kanechává patrné stopy v jejich vnímavosti ve škole a oslabuje vliv k dobru. Obstarávání domácích i polních prací ktrňuje od školy. Školní práce zmenšuje se ještě znovu.

Co osobnosti učitelové, jenž musí být svému po- volání cele oddán, vidět v něm naplněný svůj život a klidně a bezstarostně oddat se výuce důležitě škol- ní práci, trapno a těžko na tomto místě mluvit.

Život dětský mimo školu se mnoho v posledních letech změnil, a ty, kteří jsou pro přátele mladého pokolení bolestní.

Rozpustitost a nevázanost dostoupila již toho stupně, že dochází i k událostem tragickým, ja- ka přihodila se v obci kdejsí.

Žák II. třídy Václav Štěpán při skotačení na ledě sekl spolužáka svého Františka Bajera, jehož otec dlel na bojišti, dne 6. února 1918 sekoučkou do kolena. Rána byla hluboká a proto odvezen raněný do nemoc-

nice v
pomoc
kone. c
l.
polci
ni se
la poru
padu
a v in
dubna
c. k. m
19-88
mlad
Jaros
9
školy
a
škole
12
válecn
a výst
as 3 kg
stírka
18. ří
dím
dím o
fondu
c. k. d
Sebrán
5. 6. 60

nice v Otém. Brodě, kde však již ani amputace nohy nepomohla a nebolíj hoch dne 25. února 1918 zemřel straven kve. Nářek konfajcí matky byl srdcovoucí.

C. k. okresní školní rada a c. k. okr. hejtmanskost v Rum-
polci všemožně se snaží, aby nejen návštěva a káčení škol-
ní se zlepšily, ale i dorůstající mládež podrobena by-
la rozumnému vedení a doзору, svolala na den 14. listo-
padu 1917 schůzi k úradě o zlepšení chování mládeže
a v instencích místodržitelského nařízení ze dne 4.
dubna 1917 č. 19-853/54, č. 31. k. k., pozměněného nařízením
c. k. místodržitele pro král. Českou ze dne 22. ledna 1918, č.
19-850 ai 1917, č. 8. k. k. jmenovala radcem a dozorcem
mládeže pro zdejší obec kovářského mistra p. Frant.

Jaroše.

Po celý uplynulý školní rok vyučoval opět obě třídy
školy zdejší správce školy sám - polodenně.

Med o prácninách j. k. 4. káří 1917 kasláno, "České kem-
ské komisi pro ochranu dětí a péči o mládež v Praze"
12 Kč na tři obrazy Liebscherovy, "Chléb náš vezdejší" pro
válečné sirotky.

Při káři vykonána sbírka ve prospěch této komise
a výsledky její 2 Kč kasláno.

23. káří 1917. doráženy okresní sběrně v Rumpolci
as 3 kg sušeného listí jahod. a ostružin.

Ve dnech 16, 17 a 20 října 1917 měla býti všeobecná
sbírka prádla. Poněvadž přípis o tom došel teprve dne
18. října, vykonána sbírka 20. října školní mládeží
dům od domu a sebráno 6 kg různých škarin.

Dne 1. listopadu 1917 sebrány školní mládeží rovněž
dům od domu 2 Kč ve prospěch c. k. vdovského a sirotčího
fonde a na udržování válečných hrobů, jež kaslány
c. k. okresnímu hejtmanství.

Dne 2. prosince 1917 uspořádán opětně "Dětský den".
Sebráno a odvedeno 17 70 Kč.

5. května 1918 kasláno, "České kemské kom. v Praze"
5 Kč 60 h jako výsledek novoroční sbírky 1918.

Dne 8. června 1918 odevzdáno p. c. k. okr. šk. inspektoru
ni 5 Kč 50^{hal} patriot. pohlednic.

Škol. učitelství, kromě práce školní povolání opět
k různým pracím dobou válečnou diktovanými.

Říd. učitel účastnil se dne 21. října 1917. úředního
poradního jednání o soupisu paliva, načež dne 23.
října soupis paliva ve zdejší obci provedl.

Dne 1. května 1918 přítomen byl při schůzi o nové
válečné půjčce, pro níž potom v obci agitoval a
upisování obstaral.

8. června 1918 účastnil se informační schůzky
o statistice osídlených ploch. Ve dnech pak od 10 - 20 června
1918 statistiku tuto pro zdejší obec sestavil.

Žlou nehodou stříhena škola v lednu 1918.

Ve středu dne 16. ledna rozproutala se divoká vichřice,
která v 8. hod. večer shodila celou střechu hlavní
školní budovy. Polovina střechy vřena na sousední
dvorek domkáře Jos. Vitka, druhá polovina obrovskou
silou vřena přenesena vichřicí přes domek č. 55. a
vřena as 120m daleko na pole rolníka Jos. Holaba,
kdež křustaly k ní jenom trosky.

Padajícími trámy a cihlami prorážena střecha
kolny, vřena roh střechy obytného stavení, porou-
chánu v celém říd. učitelé, rozbito několik oken a
odneseno něco prádla s jindy. Snad jen tomu je
děkovati, že nestalo se větší škody, že nehoda tato
přihodila se pozdě večer.

Snad druhého dne učiněna potřebná opatření,
aby ve vyučování mohlo se co nejdříve pokračovati,
odklizeny trosky střechy hroziící nárazem, že vyučová-
ní přerušeno pouze od 17 - 19 ledna 1918.

Vřeba střechy postavena již dne 9. února 1918.

Místo rozbíhého plechu, nový nebyl k dostání,
přibita na část střechy lepenka, avšak ta hned v no-
ci na to, 23. února, prudkým větrem byla opětně
střhána. Tato část střechy vyspravena jen provi-

sov
staly
konce
na 19
of. št.
šemy
pale
314/18
potře
ní ne
větší
že pa
do 40
od 1/2
které
dala
kone
Ry
nem
a i k
Ba
měs
přib
x 25
čvil

normě roztrhanou lepenkou, a od té doby všechny práce ustaly. Nemí řemeslníků ani potřebného materiálu k dokončení oprav.

Dle nařízení veškerého ministerstva ze dne 15. března 1918 zaveden pro dobu od 15. dubna do 16. května 1918 opět letní čas.

Poněvadž nouze o topivo byla všeobecná, prodloužený vánoční prázdniny do 5. ledna 1918, pro kdejší pak školu c. k. okresní školní rada ze dne 10. ledna 1918 č. 314/18 schválila návrhy správy školy, aby v čas nutné potřeby vyučování bylo vypuštěno neb omezeno.

Správě školy však se podařilo pravidelně vyučování udržeti a jen asi ve 4. dnech, kdy byly mraky největší, byly hodiny vyučovací zkráceny na 40 minut, ze ráno počato v 9 1/2 hod. a odpoledne ukončeno ve 3 hod.

Od 15. dubna 1918 zaveden opět káhar topiti v místech do 400 m výšky, od 400 - 650 m od 2 1/4 a nad 650 m od 1/5. 1918.

Návštěva školy byla přerušena loui uvedenými, které se rok od roku ještě stupňují a k nimž se letos přidala ještě nemoc.

Úplavici, již onemocněly 2 škol. děti, stal se z nich také stálí předsedle.

Začátkem ledna 1918 onemocněl jakýs T. tříty Jaroslav Ryšavý káskatem. Poněvadž odvezen ihned do nemocnice v Lumpolci, více případů se nevyskytlo a i tento v brzké se uzdravil.

Ze školních dětí zemřel tedy pouze František Bajer otráven hrve.

Nejhorší návštěva byla opět ve II. třídě, kde v měsíci říjnu 1917 bylo jen 52,67% nemaměškaných dětí. Celkem ve II. tř. 78,44%, v I. tř. 88,63%.

Nejvyšším vlastnoručním listem jeho Velič. Ch. ministerstvo kultu a vyučování.
ze 25. července 1918 k proštění minist. kultu a vyučování
Luklinskí úřadu a jmenování jeho nástupcem J. Ryš.

Poray Maďeyskýjč. k. okresní školní rada.

Dne 21. února 1918 neměl člen č. k. okres. šk. rady ředitel dívčí měšťanské školy v Humpolci p. Gustav Koblíha.

Poradnický okresní školní rady jmenování p. Kovárník Ferd. V. Trnka pro nář. ev. a. v., p. starosta Jo. Vašíček v Otatově pro nář. ev. ref. a p. J. V. D. Štěpán Lederer pro nář. israel.

Spis učitelůj

Zatímni učitel I. tř. školy zdejší Josef Krala ustanoven def. uč. I. tř. v Otatově, v čemž správa školy vyrozuměna vynešením ze dne 25. května 1918 č. 102/5.

Def. učitel I. tř. Václav Palán vynešením ze dne 22. května 1918 č. 100. ustanoven opět na školu zdejší.

Inspekce.

Pan č. k. okresní školní inspektor navštívil školu zdejší dne 20. června 1915.

Školníka z náboženství

Ani letosního roku školníka z náboženství konána nebyla.

Návštěva školy.

Počet přídatní vůbec - - 17.883,
 mexaměškáných - - - - 15.042, t. j. 84.11%,
 kaměšk. oměluvených - - - 2.730, " 15.27%,
 " neoměluvených - - 111, " 0.62%.

Statistický přehled.

Na počátku škol. r. 1917/18 bylo - 109 k. = 60 chl., 49 dív.,
 ve škol. roce přibýlo - - 4 " = 2 " , 2 " ,
 " " " ubýlo - - 18 " = 11 " , 7 " ,
 na konci škol. roku bylo - 95 " = 51 " , 44 " .

Z řádků začátkem škol. roku školu navštěvujících bylo 107 nář. říms. katol., 2 řáci val. vystěhovalců řecko-katol.

Na konci škol. roku jsou všichni žáci nat. řím.-kat.

V Limanově dne 5. srpna 1918.

Fr. Šarý,
správce školy.

24/6. 1919 Šmad.
S. P. J.